> Jeśli bowiem najpierw jest gotowość, jest przyjmowana według tego, co kto ma, a nie według tego, czego nie ma.
>
> *— II Koryntian 8:12*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: hojność, zachęta, dawanie

Interpretacja:
Drugi List do Koryntian został napisany przez apostoła *Pawła* i skierowany do wierzących mieszkających w Koryncie. W księdze tej Paweł porusza tematy związane z życiem chrześcijańskim, a jednym z nich jest hojność. W szczególności *II Koryntian 8:12* mówi o ochoczej gotowości do dawania.

Znaczenie tego wersetu

W tym wersecie Paweł wskazuje, że liczy się nie tyle wysokość daru, co nasze nastawienie do dawania. Choć intencje naszego serca nie zawsze znajdują pełne odzwierciedlenie w tym, co ofiarowujemy Bogu, Pan zawsze dostrzega naszą gotowość i pragnienie dawania. Co więcej, nie możemy dać tego, czego nie posiadamy. Nasza intencja jest cenna, jeśli towarzyszy jej wola dawania – nawet wówczas, gdy nasz dar jest skromny.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ten, który daje ziarno siewcy, niech i wam da chleba do jedzenia, i wasze ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej sprawiedliwości.
>
> *— II Koryntian 9:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: hojność, chleb, jedzenie, dawanie, żniwo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Biblijny werset *II Koryntian 9:10* mówi o znaczeniu hojności oraz o tym, co dzieje się, gdy pomagamy innym. Apostoł *Paweł* uczy nas, w jaki sposób Bóg wynagradza tych, którzy dają, nie oczekując niczego w zamian.

A ten, który daje ziarno siewcy

Pierwsza lekcja płynąca z tego wersetu jest taka, że Bóg jest hojnym Dawcą. Bóg wzywa nas do okazywania hojności wobec innych i dzielenia się tym, co posiadamy, z potrzebującymi. Gdy dostarczamy ziarno siewcy lub chleb głodnym, odpowiadamy na Boże wezwanie, by być w tym świecie Jego *„rękami i stopami”*, pomagając zaspokajać potrzeby innych ludzi.

Dawanie ziarna siewcy oznacza wspieranie osób uprawiających ziemię – zapewnianie im zasobów niezbędnych do zasiania roli i zebrania plonów. Jest to sposób na poprawę jakości ich życia oraz zapewnienie utrzymania im i ich rodzinom. Wyrażenie to można również rozumieć metaforycznie, w odniesieniu do wielu innych dziedzin ludzkiej aktywności.

Niech i wam da chleba do jedzenia, i wasze ziarno rozmnoży

Drugą kluczową myślą zawartą w tym wersecie jest to, że Bóg wynagradza hojność. Kiedy dajemy, niczego nie tracimy; przeciwnie – zyskujemy błogosławieństwa. Gdy postępujemy słusznie – czyli pomagamy potrzebującym – Bóg nas nagradza. Bóg zatroszczy się o to, co zasialiśmy, i pomnoży to; oznacza to, że ci, którzy okazują hojność, doświadczą wzrostu

swoich zasobów.

I zwiększy plon waszej sprawiedliwości

Okazując hojność innym, dajemy wyraz naszej wierze poprzez czyny. To właśnie o takiej sprawiedliwości mowa w tym wersecie. Wyrażając wiarę swoimi uczynkami, zbieramy owoce duchowe. Owoce te są błogosławieństwami, które pojawiają się w naszym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abyście byli wzbogaceni we wszystko ku wszelkiej hojności, która sprawia, że z naszego powodu składane jest dziękczynienie Bogu.
>
> *— II Koryntian 9:11*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: hojność, błogosławieństwo, dawanie, wdzięczność

Interpretacja:
II *Koryntian 9:11* stanowi wezwanie do hojności i wdzięczności. Apostoł *Paweł* zachęca w nim Koryntian, aby zostali wzbogaceni pod każdym względem, co pozwoli im hojnie obdarowywać innych – a to z kolei wywoła dziękczynienie skierowane do Boga.

Hojność jest ważną cnotą, która od zawsze cieszy się uznaniem w chrześcijańskiej wspólnocie. Dając innym, nie tylko pomagamy zaspokoić ich potrzeby materialne, ale także okazujemy im miłość i współczucie. Co więcej – jak wskazuje ten fragment – nasza hojność prowadzi do dziękczynienia Bogu; oznacza to, że poprzez nasze dobre uczynki możemy wielbić Boga i dawać wyraz naszej wierze w Niego.

Bywa jednak, że bycie hojnym przychodzi z trudem – zwłaszcza gdy nasze własne potrzeby nie są w pełni zaspokojone. Warto pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do ufania Bogu i polegania na Nim w każdej potrzebie. Praktykując hojność, okazujemy wiarę w Jego troskę oraz w to, że jest On w stanie zapewnić nam wszystko, czego potrzebujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz mówię: Kto skąpo sieje, skąpo też żąć będzie, a kto sieje obficie, obficie też żąć będzie.
>
> *— II Koryntian 9:6*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: hojność, dawanie, żniwo

Interpretacja:
W tym fragmencie Drugiego Listu do Koryntian apostoł *Paweł* przedstawia naukę o hojności. W *II Koryntian 9:6* Paweł mówi, że kto sieje skąpo, ten skąpo też żąć będzie, natomiast kto sieje hojnie, ten zbierze obfite plony.

Wyjaśnienie znaczenia tego wersetu

Warto zauważyć, że fragment ten nie odnosi się wyłącznie do rolnictwa czy siania nasion; niesie ze sobą głębsze przesłanie dotyczące sposobu, w jaki przeżywamy nasze życie. W kontekście hojności słowo *„sianie”* użyte jest metaforycznie – oznacza nasze czyny oraz wybory, których dokonujemy każdego dnia. Innymi słowy, nasze codzienne działania są ziarnami, które wysiewamy, a one mogą przynieść zarówno pozytywne, jak i negatywne owoce.

Hojność w codziennym życiu

Nauczanie Pawła podkreśla znaczenie hojności. Chodzi o to, że jeśli jesteśmy hojni wobec innych – dajemy chętnie i z miłością – nasze działania mogą wywrzeć pozytywny wpływ zarówno na otaczających nas ludzi, jak i na nasze własne życie. W ten sposób *„siejemy”* w świecie, przygotowując się na zebranie plonów, jakie może przynieść hojność.

Dzięki hojności możemy pomagać innym, wspierać potrzebujących i czynić dobro. Podobnie jak ziarno rzucone na pole rośnie i rozprzestrzenia się, tak i nasze pełne hojności czyny mogą się rozwijać, docierając do ludzi i całych społeczności oraz wywierając znaczący wpływ.

Znaczenie równowagi

Należy podkreślić, że nauki tej nie powinno się błędnie interpretować jako zachęty do rozdawania swojego majątku i zasobów bez żadnej troski o samego siebie. Życie polega na zachowaniu równowagi między dawaniem a przyjmowaniem. Jeśli oddamy wszystko, co posiadamy, nie zważając na własne dobro, możemy doprowadzić do wyczerpania fizycznego i emocjonalnego. Ważne jest, aby dbać o własne potrzeby, pozostając jednocześnie hojnym wobec innych.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Każdy jak postanowił w swym sercu, tak niech zrobi, nie z żalem ani z przymusu, gdyż radosnego dawcę Bóg miłuje.
>
> *— II Koryntian 9:7*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian

Tematy: hojność, dawanie, serce, radość

Interpretacja:
Drugi List do Koryntian zawiera wiele głębokich pouczeń na temat wiary chrześcijańskiej oraz relacji międzyludzkich. W dziewiątym rozdziale apostoł *Paweł* porusza kwestię zbiórki darów dla potrzebujących w Jerozolimie. Co zatem oznacza *siódmy werset*?

Znaczenie dawania z całego serca

Pierwsza część tego wersetu – *„Każdy jak postanowił w swym sercu”* – wskazuje, że wsparcie finansowe powinno być osobistą decyzją. Dawanie nie powinno wynikać z poczucia przymusu czy niechęci; przeciwnie, ofiary powinny płynąć z wolnego i radosnego serca. Takie podejście pokazuje, że przekazywanie pieniędzy na rzecz Kościoła lub osób potrzebujących nie jest jedynie religijnym obowiązkiem, lecz sposobem na wyrażenie miłości do bliźniego oraz do Boga.

Nie ma nic złego w chęci wsparcia Kościoła czy działalności charytatywnej. Jeśli jednak pragnienie to przeradza się w sztywny obowiązek, traci swój duchowy wymiar. Z kolei gdy dajemy tyle, ile możemy, czyniąc to z radością, nasza hojność staje się aktem miłości wobec tych, którzy korzystają z naszej pomocy.

Bóg miłuje radosnego dawcę

Druga część *II Koryntian 9:7* podkreśla tę myśl. Bóg miłuje radosnych dawców – tych, którzy dają więcej, niż się od nich oczekuje, i czynią to z pozytywnym nastawieniem. Jest to istotne stwierdzenie, ponieważ przypomina nam, że nasz gest hojności wpływa nie tylko na odbiorców pomocy, ale także na nasze własne życie. Gdy dajemy z radością, otrzymujemy od Boga błogosławieństwa, których nawet nie jesteśmy w stanie sobie wyobrazić.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli komuś z was brakuje mądrości, niech prosi Boga, który daje wszystkim obficie i bez wypominania, a będzie mu dana.
>
> — *Jakuba 1:5*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: hojność, otrzymywanie, mądrość

Interpretacja:
List św. Jakuba, podobnie jak wszystkie inne księgi Biblii, jest pełen nauk i przesłań, które prowadzą nas w codziennym życiu. Jednym z najważniejszych wersetów jest *Jakuba 1:5* który zachęca nas do proszenia Boga o mądrość, pomagającą nam radzić sobie z wyzwaniami i podejmować właściwe decyzje.

Znaczenie mądrości w Biblii

W Biblii mądrość oznacza zdolność rozumienia i stosowania zasad etycznych oraz moralnych ustanowionych przez Boga. Często przeciwstawia się ją brakowi mądrości – czyli niezdolności lub niechęci do podążania Bożymi drogami. Choć mądrość wiąże się z intelektem, wykracza daleko poza niego, oznaczając głębokie zrozumienie spraw oraz umiejętność wprowadzania wiedzy w czyn.

Prośba do Boga o mądrość

Jakuba 1:5 przypomina nam, że mądrość nie jest czymś, co możemy zdobyć o własnych siłach. Zamiast polegać na własnym rozumieniu, musimy prosić Boga, aby obdarzył nas mądrością. Dobra wiadomość jest taka, że Bóg odpowiada na prośby o mądrość; udziela jej hojnie, nie wypominając nam naszych niedoskonałości.

Obietnica ta jest szczególnie ważna dla tych z nas, którzy mierzą się z wyzwaniami codziennego życia. Brak mądrości może prowadzić do błędnych decyzji, co z kolei bywa źródłem stresu i niepokoju. Prośba do Boga o mądrość pomaga nam stawiać czoła wyzwaniom z ufnością i usuwać niepokój z naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*